

[Jes Lunde]

og jeg vil da gerne indrømme over for hr. Per Tærstøl, at det er en svær sag at overskue, om drivhuseffekten er noget, som faktisk findes eller ej. Og hvad søren skal vi almindelige jordiske her gøre, som ikke er klimaeksperter?

Vi må henholde os til, at FN har sammensat et klimapanel, hvor de har skrabet stort set alt, hvad der er af ekspertise på området, sammen. Det klimapanel, man dér har samlet, og som hedder IBCC, har fremlagt nogle rapporter, hvori man mener at kunne påvise, at der er en truende drivhuseffekt. Andre kan så finde en halvstuderet her og dér, som mener, der er problemer i teorien. Hvis man lader sig anfægte af det hver gang, kommer vi jo ingen vegne. Vi er nødt til at sige, at når et klimapanel, som FN har sammensat og som består af næsten alt, hvad man kan opdrive af gode eksperter på området, siger, at der er et problem her, så er det tilstrækkeligt. Det kan så være, det viser sig, at det er os, der tager fejl, det er da muligt, men vi er nødt til at lade tvivlen komme miljøet til gode, simpelt hen. Vi tør ikke tage chancen.

Så er det rigtigt, som hr. Niels Anker Kofoed siger, at på en kold vinterdag kan det være dejligt at tænke på drivhuseffekten. Så kan det blive lunere. Men hvis nu det indebærer, at der smelter is ved polerne, så vandstanden i verdenshavene stiger med et par meter, så er jeg helt sikker på, at hr. Niels Anker Kofoed er ligeglad med det, hvis han bor mere end 2 m over havets overflade. Men jeg er sikker på, at de 100 mio. mennesker, der bor i Bangladesh, ikke er ligeglade. Og jeg er sikker på, at hr. Niels Anker Kofoed heller ikke er ligeglad længere, den dag der står et betragteligt kvantum økologiske flygtninge her i Danmark, som er et helt andet antal end det, vi taler om nu. Den flygtningedebat, vi har nu, er i nogle helt andre proportioner. I skal se meget mere, hvis der er 400 mio. i Bangladesh, der bliver sat under vand. Så skal I se flygtninge i et antal, som siger sparto til alt, hvad vi nogen sinde har oplevet.

Så jeg anbefaler, at hr. Niels Anker Kofoed tager det alvorligt, selv om han en gang imellem fryser, og selv om han måske bor mere end 2 m over vandoverfladen.

(Kort bemærkning).

**Pia Larsen (V):**

Hr. Riishøj fremhævede for lidt siden, at virksomhederne skulle have et økonomisk incitament til at spare. Jeg vil gerne bede hr. Riishøj om at forklare sammenhængen med refusionsordningen, hvor tanken jo er, at jo mere energi man bruger, jo større refusion får man, og måske slipper man næsten helt.

(Kort bemærkning).

**Peter Hansen-Nord (V):**

Jeg synes lige, jeg skal skynde mig at komme med en lille, kort kommentar til hr. Riishøj, som ikke kan se perspektivet i at følge EF; men det er vi jo nogle stykker her i salen der i dag ikke kan forstå at hr. Riishøj ikke kan forstå. Det må være meget vigtigt, hvis man overhovedet har noget miljømæssigt hensyn med sin lovgivning, at så mange er med samtidig som overhovedet muligt. Derfor er der absolut et perspektiv i, at disse ting sker samlet i EF, og jeg så også gerne på en række områder, at det skete samlet i GATT-regi.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Luftmiljøpolitik er fuldstændig lige gyldig, hvis den ikke er i sammenhæng med andre lande. Derfor må vi vente på EF. EF har, som jeg allerede har været inde på, gennemført energifgifter, der træder i kraft 1. januar 1993. Det er der ikke ret lang tid til. Det svarer til en afgift på CO<sub>2</sub>-udledning på 33 kr. pr. ton for virksomhederne.

Derudover har hr. Riishøj ikke ret i, at man i EF skal vente på de mest sendrægtige. Det skal man netop ikke, fordi der er kvalificeret flertalsafgørelse på miljøområdet – eller det bliver det. Så endnu en gang: EF er faktisk ikke så tosset, som SF gerne vil have det til at lyde.

Hr. Jes Lunde var inde på, at man ikke giver kompensation over én kam, og betragtede det som noget positivt. Sådan fremgik det i hvert fald. Jeg ser det nærmere som noget meget negativt, at virksomhederne ikke på forhånd ved, at hvis de foretager en dyr investering, så kan de måske faktisk få en refusion. Det er et af de mange problemer, der er med dette forslag. Der er simpelt hen et for dårligt incitament for virksomhederne til at gøre noget, for de aner ikke, hvor de står, hvis de har gennemført miljøinvesteringen.